

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

114 Adiutor, & susceptor meus es tu: & in verbum tuum supersperau.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](#)

IN PSAL. CXVIII. 507

te supplex auxilium , & confirmationem modā ex
expetam : vitam hanc paleis, & zizanijs peccato-
intermis̄tam deplorans grauatē feram : ad xibus.
mundiorem, & quietiorem aspirem, & su-
spirem : pro his gemebundus ad te preces
effundam , si quo modo des eis spiritum
pœnitentiæ, vt à vanitate ad veritatem trā-
seant : & tenebras exuentes luce tua vestiā-
tur : & cetera cum odio projicientes , tibi
vni toto pectore adhærent. Ita sanè illos
odio habui, & legem tuam dilexi , quæ, vt
mihi odij erga iniuitatem causa est, ita &
compassionis erga iniquos, & amoris erga
te mihi incentiuum fuit.

114 Adiutor , & susceptor meus es tu:
& in verbum tuum supersperau.

IN Hebræo significantius , pro adiutore,
latibulum : pro susceptore clypeus , vel
scutum . Quibus vocibus significatur , non
quocūque modo te esse adiutorem meum ,
sed intra viscera misericordiæ , quasi intra
latibulum abscondendo . Quid timeat , qui
intra te latitat ? quis inimicus in hoc lati-
bulum perrumpat . Clypeus à circumdan-
do , & sepiendo , atque concludendo voca-
tur . O susceptorem non qualemcunque ,
sed scutum protegens , atque circumdans .
Iaculetur sagittas ignitas , qui sagittat in
obscuro , sub hoc clypeo tutus sum . Vti-
nam ab eius velamento nunquam rece-
dam ,

Deus Ia-
sto lati-
bulum.

Et cly-
peus.

Psal. 10.

dam, & vulnera non formido. Hanc autem mihi protectionem non arroganter usurpo sed quoniam verbum tuum, & promissio tua sperare me facit.

Supersperare signifcat
Primo bene fundatam spē.
Psal. 145.

Sed quid est supersperauī, ἐπέλπισα? vehementer sperauī : firma basi subnixus sperauī. Spes enim, qui in homine ponitur, fallax, & vana est. Nesciunt, nolunt, nequeunt me iuuare. Exhibit spiritus Principis, & reuertetur in terram suam. Quād male innititur, qui innititur super eo? Tu autem Domine, si tibi innitar sustinens te, in te sperans, non sustinebo mendacem; non eum, qui falli possit; non eum, qui non sit inuenturus, quod det. Nec falli potes, nec fallere, non magis, quam egere ut dare non possis. Ideo in verbo tuo non solum sperauī, sed supersperauī.

Secundō, semper magis sperare.
Amb. of.

Supersperare autem eius est, qui semper addit ad sperandum : &, cum sperauit aliquid, iterum sperat, & spe proficit, extensis se semper ad superiora, & ea quae praeteriit obliuiscens.

Tertiō, spē supra humana.

Supersperauī etiam, quia plusquam humana fiducia sperauī, sed in te, in quo solo superspes est.

Quartō, res supēriores.

Nec vulgaria, aut temporalia à te sperauī, sed superiora, cælestia, & æterna, ideo supersperauī.

Quinto, etiā contra spēm.

Supersperauī etiam, quia memini dictum à Spiritu tuo; ut, qui tribulationem super

super tribulationem expetat (quibus cor- *Isai. 28.*
tipis, purgas, sanctificas) ipsi etiam spem secundum
super spem præstolentur. Spes enim non *Septuag.*
confundit: ideo supersperauit. *Rem. 5.*

iiij Declinate à me maligni, & scruta-
bor mandata Dei mei.

MALI, & peruersi homines siue cum Iniqui-
premunt, siue cum honorant, & ob- bonis im-
sequuntur, mirum quantopere à lege Dei pedimen-
to.
auocent: quæ non nisi in tranquillitate
cordis, & sancto otio discitut. Quare Sa-
piens monet sapientiam descendam in *Ecccl. 38.*
otio. Ideò, ut legem Dei perscrutari va-
leam, iniquos à me declinare, & recedere
iubeo. Nocent premendo, nocent exem-
pli, nocent occupando. Declinate à me,
& scrutabor. Sed, cum omnes maligni im- *Maxime*
pediant, illi præ ceteris intelligendi sunt,
qui priuilegio malignitatis Maligni spiri-
tus vocantur: illi præ ceteris impediunt, &
præ ceteris arcendi, qui mille modis ab
omni quidem bono, vel opere, vel cogita-
tu nos impedire satagunt, sed præcipue à
studio Scripturarum sanctorum, & à lege *Prou. II.*
Dei meditanda. Malignus (inquit Scri- *secundum*
ptura) nocet cum se commiscuerit Iusto: *Septuag.*
odit autem sonum turelæ. Nocet quippe
commiscendo se Sanctis, id est, suas conce-
ptiones, & perturbationes ingerens, quas
quia à sanctis meditationibus Scripturarū
nouit